

På Värmlandsbesök efter 25 USA-år

O. A. Bergquist och hans maka Alma, som tycker Sverige är ett bra land.

Häromdagen kom f. d. snickarmäst. Olof Aug. Bergquist och hans maka Alma på besök till NWT:s sunnered, och vi fick en pratstund med två trivsamma värmlänningar i försäkringsringen. Det var mr Bergquist som tidigare i veckan nedlade en lagerkrans från Värml. nation vid Rottnerosmonntet.

B. närtstammar egentligen från Ransäter, där han är född och växte upp, men sedan vistades han på olika håll i Sverige och prövade olika yrken, innan han som 14-årig tog chansen och stack över till USA 1922. Nu är han strax 75 och skall fira födelsedagen tillsammans med släkt och vänner i Säffle inom kort. 1903 arbetade Bergquist en kortare tid i Sunne på "Fryksågen" och var senare hästskötare hos patron Dahlgren på Ransbergs gård. Sedan prövade han som snickare i Stockholm och jordbruksarbetare i Ostra Fågelvik m.m. innan amerikaresan kom till stånd. 1928 var han hemma på ett besök över sommaren och är nu 25 år senare åter här, frisk och nyter och full av värmländskt gemyt. B. tillhör nu ledningen av Värml. nation i Chicago och tack vare denna sammanslutning kom han på sin tid i kontakt med d:r Adolf Paulsson — född i Kristinehamn — samt blev anställd hos honom att sköta doktor P:s fastighet. Mrs Bergquist var samtidigt hushållsföreståndarna, ty Paulsson var ungarke. Han avled i fjol och makarna Bergquist testamenterades då kvarlärenskapet. Fru Bergquist är bör-

dig från Botilsäter på Näset och hos hennes broder, lantbr. Vilhelm Jansson, har USA-gästerna liksom sitt "högkvarter" under Sverige-besöket, berättar de. Bergquist har emellertid en son i Sunne, jordbruksinstruktör Eric Bergqvist och denne har haft besök denna vecka. Vidare har B. en broder i Skattkärr, trädgårdsmäst. Albert Bergquist, så det finns fler kontaktställen inom vårt län.

Sverige är ett bra land på många sätt, säger makarna Bergquist med en mun. Det är bara det, att fru B. går omkring och fryser litet mitt i den vackra brittsommaren. Hon är van vid ett mildare klimat vid Michigan. Under månaderna i hemlandet har de två kuskat omkring åtskilligt i södra Sverige i egen medförd bil, men tänker ta det litet lugnare i fortsättningen. Och den 22 okt. inskeppar man sig på Gripsholm igen för återfärd till hemmet i Chicago. Då medför mr Bergquist varma hälsningar från hemprovinnsen till medlemmarna i Värml. nation. Nilw.

JUBILERANDE SVENSK-AMERIKANER GER STORBERÖM AT HEMLANDET

— När jag på lördag firar min sjuttiofemårsdag i gamla Sweden, efter att ha vistats i USA i 31 år, vill jag göra det uttalandet att när jag som fattig torparepojke sprang omkring i Ransäter, var det anorlunda än nu. Jag kunde då aldrig i min vildaste fantasi tänka mig att Sverige en gång skulle bli vad det är i dag, och jag kan inte upphöra att beundra de män som fört hemlandet dit det står. Jag beundrar de ledande männen i Säffle, som genom åren skapat en vacker och trivsam stad här, och jag beundrar den nuvarande stadsledningen som inte förtrottas i sitt arbete för framåtskridandet.

Det är svensk-amerikanen Olof Aug. Bergquist, som yttrar dessa ord, då Värmlands-Tidningen intervjuar honom inför födelsedagen, och då han under sommarens lopp kuskat omkring i snart sagt varje avkrok av landet vet han vad han talar om. Hans vagna sattes för första gången i rullning i Ransäter på gården Bäckfall, en-pfats, som då låg långt från all-ära och redlighet", men som i dag kan befaras t. o. m. med "yankens" flotta Dodge. Han var torparepojke och fick tidigt lära sig att stå på egna ben. Efter giftermål bosatte sig familjen i Hösserud, men så dog hustrun, och då tyckte han att det inte var mycket som band honom vid Sverige.

Tiderna var dåliga, och amerikakafebern grasserade. Den grep även "O. A." och 44 år gammal steg han ombord för att fara till de stora möjligheternas land. Det var inte så fett där heller, men arbete fanns och han blev snickare vid en fabrik, där han hade hand om reparationer o. d. Han var ingen "Hoppjerka" utan stannade kvar till dess att depressionen kom, då han drog sig tillbaka från det tunga arbetet. Hur han nu bar sig åt så lyckades han strax efter att han kom-

Olof Aug. Bergquist.

mit över till USA: hitta reda på en flicka som kom från den gård han brukat i Sverige, och så blev det giftermål av. Såväl han som hustrun gick med i Värmlands nation, som bildades för 27 år sedan, och där har de nummer 12 och 13 på sina medlemskort. Nu har föreningen över 200 medlemmar och har till huvudsakligaste uppgift att bevara det svenska språket, som alltmer är i utdöende i staterna. Det kommer som bekant inga nya svenskar dit numera, säger han, och varför skulle de göra det förresten? — Det är lika bra här som i Amerika, hävdar sjuttiofemåringen, och särskilt socialt sett står ni över Amerika härhemmanu.

Vad jag mest beklagar är att jag varit för länge borta i ett tag, ty jag har inte kunnat följa med den svenska utvecklingen riktigt, och det var ett helt nytt land jag mötte. Jag saknar också många gamla vänner, som man gärna velat träffa, men nu är det för sent. Ni har goda vägar i Sverige, om man betänker landets storlek och skatteunderlag, ni har sjukvårdsinrättningar med världsrykte, ni har en bostadsstandard som står på höjdpunkten bland världens nationer, och ni har först och sist demokrati säger jubilaren slutligen.

Buskaa.